

Violetta Duda

Pedagogium WSNS w Warszawie

Sprawozdanie z konferencji naukowej „Resocjalizacja, readaptacja i reintegracja w przestrzeni społecznej. Mity i prawdy”, Warszawa, 10.03.2016 r.

W dniu 10 marca 2016 r. w siedzibie Pedagogium Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Warszawie odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Resocjalizacja, readaptacja i reintegracja w przestrzeni społecznej. Mity i prawdy”. Organizatorami konferencji byli Pedagogium oraz Wyższa Szkoła Pedagogiki i Administracji im. Mieszka I w Poznaniu.

Na konferencji spotkali się pracownicy naukowo-dydaktyczni z całej Polski (przedstawiciele ośrodków akademickich z Warszawy, Poznania, Krakowa, Kielc, Lublina, Gdańska, Rzeszowa, Białegostoku, Olsztyna, Wrocławia, Katowic, Torunia, Łodzi, Radomia) oraz praktycy: kuratorzy sądowi, pracownicy zakładów penitencjarnych, zakładów poprawczych, schronisk dla nieletnich, streetworkerzy, pracownicy instytucji edukacyjnych i doradczych, pomocy społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych, placówek kształcenia specjalnego i integracyjnego oraz przedstawiciele organizacji III sektora, którzy w komparatystycznej perspektywie nie tylko przedstawili swoje doświadczenia, ale dyskutowali na temat wyzwań i problemów związanych bezpośrednio z ich codzienną pracą.

Spotkanie składało się z obrad plenarnych, w których uczestniczyli samodzielni pracownicy naukowcy raz z forum dyskusyjnego, poruszającego tematykę poruszaną w referatach prezentowanych przez uczestników konferencji. Spotkanie pracowników naukowo-dydaktycznych, którzy przedstawili najnowsze wyniki badań i analiz naukowych, kreowało wyjątkowe warunki dla zapoznania się z aktualnym stanem namysłu nad resocjalizacyjną, readaptacyjną i reintegracyjną rzeczywistością dzisiejszej przestrzeni społecznej.

Podczas otwarcia konferencji J.M. Rektor Pedagogium WSNS w Warszawie prof. dr hab. Marek Konopczyński podkreślił, że konferencja ma charakter środowiskowy, a jej uczestnikami są osoby zaangażowane w postęp w przemianę resocjalizacji w Polsce. Przypomniął 60-letnią tradycję pedagogiki resocjalizacyjnej w Polsce i jej dynamiczny rozwój. Profesor Konopczyński podkreślił, że trzy R: Resocjalizacja, Readaptacja i Reintegracja to procesy składające się na poprawną adaptację społeczną.

Następnie prof. dr hab. Marek Konopczyński powitał zaproszonych gości i władze uczelni. Spośród zaproszonych gości podczas otwarcia głos zabrał Andrzej Martuszewicz, Prezes Fundacji Probare, który wskazał, że Pedagogium to szczególne miejsce i wsparcie dla Kuratorskiej Służby Sądowej. Zaakcentował rolę kuratorów sądowych w procesie readaptacji skazanych i istotę współpracy kuratorów ze środowiskiem naukowym, instytucjami, służbami i organizacjami pozarządowymi w tym zakresie. Prezes Fundacji Probare apelował o dalsze wsparcie środowiska naukowego dla poprawnego funkcjonowania systemu probacji w Polsce.

Z kolej głos zabrał prof. dr hab. Wiesław Ambrozik z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, który w imieniu Zespołu Pedagogiki Resocjalizacyjnej Polskiego Komitetu Nauk przy Polskiej Akademii Nauk poinformował o dyskusjach dotyczących przedmiotu działania Zespołu oraz potrzeby kontynuacji działań z poprzedniej kadencji. Zwrócił szczególną uwagę na znaczenie czasopisma „Resocjalizacja Polska” dla środowiska pedagogów resocjalizacyjnych. W wypowiedzi Pana Profesora zaakcentowana została potrzeba wspierania ze strony Zespołu młodych naukowców. Wskazał, że dotychczasowa wymiana poglądów poprzez seminaria on-line przyniosła wymierne efekty. Odniósł się również do potrzeby zmian dotyczących studiów na specjalności pedagogika resocjalizacyjna.

Sesję plenarną główną otworzył prof. dr hab. Marek Konopczyński wykładem *Dwie pedagogiki resocjalizacyjne na przełomie wieków*. Niezwykle interesująco wprowadził uczestników w tematykę obrad, snując rozważania wokół pedagogiki przymusu i potępienia oraz pedagogiki wspierania, rozwoju i nadziei. Przedstawił funkcjonowanie dwóch wizji pedagogiki resocjalizacyjnej na przełomie wieków: klasycznej pedagogiki resocjalizacyjnej, tzw. korekcyjnej i neoklasycznej pedagogiki resocjalizacyjnej (pedagogiki kultury). Podkreślił, że każdy przypadek resocjalizacyjny to człowiek, każda nieudana próba pomocy to dramat.

W dwóch sesjach plenarnych swoje referaty wygłosili: prof. dr hab. Wiesław Ambrozik (*O potrzebie uspołecznienia systemu profilaktyki i resocjalizacji*), prof. dr hab. Andrzej Bałandynowicz z Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach (*Dynamizmy samoświadomości, samowychowania, samorefleksyjności i autokreacji w procesie kontroli i zmiany społecznej osób naruszających prawo*), prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska i dr Andrzej Piotrowski z Uniwersytetu Gdańskiego (*Zasoby osobiste a kontrola gniewu wśród kadry penitencjarnej*), prof. dr hab. Zdzisław Bartkowicz z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie i Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnobrzegu (*Analiza transakcyjna – implikacje resocjalizacji*).

ne), dr hab., prof. Pedagogium, Beata Maria Nowak (*Sieciowo-systemowe podejście do resocjalizacji, readaptacji i reintegracji społecznej skazanych – zarys koncepcji*), dr hab. prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego Mariusz Sztuka z (*Resocjalizacja oparta na faktach – założenia programowe i perspektywy rozwoju*), dr hab., prof. Pedagogium Irena Mudrecka (*Samokontrola i samostanowienie w kontekście wychowania resocjalizującego*), dr hab., prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego Przemysław Piotrowski (*Zniekształcenia poznawcze w narracjach więźniów*), dr hab. prof. Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie Sławomir Przybyliński (*„Cwaniackie” kreowanie więziennej rzeczywistości – w opozycji do procesu resocjalizacji*), dr hab. Anna Wojnarska, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (*Poglądy na temat resocjalizacji przestępców seksualnych*), dr hab. prof. Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu Małgorzata Kowalczyk (*Oddziaływania terapeutyczno-resocjalizacyjne wobec sprawców seksualnego wykorzystywania dzieci w kontekście teorii wieloczynnikowych*), dr hab. prof. Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach Anna Kieszkowska (*Zasoby osobiste i społeczne byłych więźniów powracających do środowiska lokalnego*).

Podczas konferencji obrady toczyły się w sześciu sekcjach:

1. Profilaktyka i resocjalizacja młodzieży niedostosowanej społecznie.
2. Kuratela sądowa w polskim systemie resocjalizacji.
3. Teoria i praktyka resocjalizacji nieletnich w placówkach.
4. Zasoby i czynniki ryzyka w kontekście skazanych na izolację penitencjarną.
5. Obraz przestępcy w zwierciadle społecznym.
6. Programy z zakresu resocjalizacji, readaptacji i reintegracji społecznej.

W wypowiedziach zarówno środowiska naukowego, jak i praktyków wybrzmiała konieczność koncentrowania się na formułach oddziaływań prewencyjnych oraz koncepcjach readaptacji społecznej i resocjalizacji sprawców przestępstw. Panele tematyczne trwały do godzin wieczornych, a szerokie spektrum poruszanych zagadnień powodowały dyskusje i spory przedstawicieli środowisk akademickich oraz praktyków, które znajdują swoją egzemplifikację w pokonferencyjnej monografii.

W konferencji wzięło udział 160 uczestników. Wystąpienia zaprezentowało 83 prelegentów. Program spotkania był niezmiernie bogaty – obejmował 72 referaty, w części współautorskie. Przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego konferencji była dr hab. Irena Mudrecka, sekretarzem mgr Violetta Duda, a członkami dr hab. Krzysztof Wojcieszek, dr Karina Szafrńska, mgr Marek Figiela, mgr Ewa Małachowska oraz mgr Adrianna Fronczak.

Podsumowując konferencję Profesor Marek Konopczyński zaprosił uczestników na następne spotkanie.